

A l'esquerra, el pintor Antoni Clavé al seu estudi de Cap Saint Pierre, en una imatge del 1983. A la dreta, una de les obres que s'exposen a Can Framis.

Antoni Clavé, l'eròtica (centenària) dels materials

Roberta Bosco

A l'espera de la gran antològica programada al MNAC per l'any vinent, la Fundació Vila Casas dona inici als actes pel centenari del naixement d'Antoni Clavé (Barcelona 1913-Saint-Tropez, 2005) amb una exposició que repassa la seva trajectòria com a pintor. *Clavé 100 anys*, que s'acaba d'inaugurar aquests dies a Can Framis, seu de la col·lecció Vila Casas, té l'al·licient afegit de reunir unes 80 obres que pertanyen a col·leccionistes privats i que, per tant, no s'exposen habitualment.

La selecció, realitzada per l'historiador i crític Daniel Giralt-Miracle, posa de manifest la voluntat de Clavé de renovar el llenguatge artístic, sense renunciar a mantenir un diàleg constant amb els clàssics. "Es

va formar com a cartellista a Barcelona, es va convertir en un dels pintors més notables del segle XX a París i, com altres artistes de la seva generació, va ser marcat per la Guerra Civil, el trauma de l'exili i la

Una mostra a Can Framis dona el tret de sortida a l'homenatge pels 100 anys del pintor

influència de Picasso", explica Giralt-Miracle, que recorda que la trobada entre un jove Clavé i un Picasso ja ben instal·lat va tenir lloc el mateix dia del desembarcament a Normandia.

De Picasso va aprendre sobretot a defensar la llibertat

estilística i l'experimentació. "Sempre va reivindicar el caràcter artesanal de la seva obra, la qual, segons afirmava, sorgia de l'ofici i la intuïció creativa", indica el comissari, que defineix Clavé com "un noi del Raval, aliè a la formació d'intel·lectual burgès d'un Tàpies". Amb Tàpies tenia en comú la passió per tot el que es pogués convertir en una obra d'art, des de l'oli, el carbó o les tintes tipogràfiques, fins als objectes trobats, en una veritable eròtica dels materials. "Clavé estava convençut que eren els mateixos materials els que guien la seva creació", assegura Giralt-Miracle, tot recordant l'època àlgida del pintor durant la dècada dels vuitanta, quan les vendes i les cotitzacions de les seves peces, que exposava regularment a la Sala Gaspar

de Barcelona, s'incrementaven sense parar.

La mostra, que s'obre amb una enorme imatge de Clavé en el seu estudi, es divideix en cinc àmbits, que corresponen a cinc moments de la seva trajectòria,

Cartellista, dibuixant, escultor i grafista, a partir del 1954 es va centrar en la pintura

començant per les obres de formació i la influència estilística i iconogràfica de Picasso. Un influx que encara es nota durant el trànsit de la figuració a l'abstracció, quan se centra en la representació de reis i guerrers, sovint de tall grotesc, que

li permet experimentar amb una gran varietat de tècniques. Cartellista, dibuixant, escultor i grafista, però abans que res pintor, el 1954 Clavé decideix centrar-se exclusivament en la pintura i abandonar totes les altres disciplines.

Es trasllada a la localitat francesa de Saint-Tropez, on viurà fins a la seva mort a prop de Brigitte Bardot i el compositor Von Karajan, i s'embarca en l'abstracció, tot barrejant l'agressivitat de l'*action painting* dels expressionistes americans amb el lirisme de marca més europea. Les obres més sorprenents corresponen al període dels seus viatges al Japó i els Estats Units, quan de la seva mà, la mà d'un octogenari, surten pintures de gran força i intensitat, que incorporen cal·ligrafies, ideogrames i recursos propis de l'art nipó, així com fragments de la cultura urbana i l'art pop, que l'acompanyaran fins a la mort.

CLAVÉ 100 ANYS

Can Framis
 Barcelona
 Fins al 14 de juliol
 Entrada gratuïta